

+ ἀντισουλτανικός, 3. Ἄκρ. 7 Σεπτ. 96.
 — Ἔστ. ἐφ. 19 Σεπτ. 96.
Ἄντισουρισταί, οἱ ἐναντίοι τοῦ Γ. Σου-
 ρῆ. Ἄκρ. 17 Αὐγ. 97.
ἀντισπαθίζω, Ν. Πύργ. 72.
ἀντισπαθισμός, ὁ. Ν. Πύργ. 72.
ἀντισπασμώδης, 2. (φάρμακα.). Ἰω.
 Ὀλ. — Θ. Ἀφεντ. 76.
 = ἀντισπασμωδικός. 3. Γρ. Ζαλικ. λ. —
 Δ. Πύρ. 31. — Βελτ. 26 Ἰουλ. 53 — Σκαρ.
 λ. 56. — Π. Ψαρ. 84. — Ν. Κοντ. λ. 89.
 — Γ. Μακνάς 97. — Ἄγ. Βλ. λ. 97.
ἀντισπαστικῶς, ἐπίρ. Ἄστου 25 Αὐγ. 98.
ἀντισπονδειακός, 3. (στίχος.) Χρυσοσθ.
 Βαλασ. ἐν Ἀθηναίου τόμ. 7. ἔτ. 79.
ἀντισπονδαιοειδές μέτρον καὶ στίχοι. Χρυ-
 σοσθ. Βαλασ. ἐνθα ἄνωτ.
ἀντισπῶνδεις παύς. Χρυσοσθ. Βαλασ.
 ἐνθα ἄνωτ.
ἀντιστάθμευσις, ἦ. (στρατοῦ.). Ἄκρ.
 18 Ἰαν. 86.
ἀντισταθμικός, 3. Ἄστου 20 Δεκ. 90.
 — Πρβλ. ἀντισταθμιστικός.
ἀντιστάθμιση, τό. Σ. Α. Κ. — Σπ. Σα-
 κελλαρότ. 94. — Ἄστου 6 Σεπτ. 94. — Ἄγ.
 Βλ. λ. 97.
ἀντισταθμισταί μαγνήται, οἱ. Ν. Γ Κο-
 τσοβέλης 96.
ἀντισταθμιστικός, 3. Σκαρλ. λ. 56.
ἀντιστατόξενκτος, 2. (γέφυρα.) Γρ.
 Χαντα. 47.
ἀντισταφιδικός, 3. (συλλαλητήρια.). Τι-
 μον ἐν Ἄστει 4 Ὀκτ. 95.
ἀντισταφιδισταί, οἱ ἐν Ἀμερικῇ. Ἄκρ.
 16 Δεκ. 95.
ἀντιστεμματίτις, ἦ ὄν. νόσου πολιτικῆς.
 Ἄκρ. 12 Ἄπρ. 92.
ἀντιστήλωμα τό. Αἰῶν 15 Αὐγ. 87.
ἀντιστήριξις, ἦ. Ἄκρ. 13 Ἰουν. 89. —
 Παλιγ. 7. Ἰαν. 93. — Ἄγ. Βλ. λ. 97.
ἀντιστιγματικοί φακοί, οἱ (ὀπτικ.). Κ.
 Ζέγγελ. ἐν Προμ. 26 Ἰουλ. 92.
ἀντιστίζω. Ἄδ. Κυρ.
ἀντιστίξις, ἦ. Ἴταλ. contrapunto, τὸ ἐν
 τῇ μουσικῇ. Ν. Ἐμ. Στάης 88. — Ἄκρ.
 20 Ἰουλ. 91. — Γ. Μ. Βιζ. 91 ἐν Ἐγκυκλ.
 λεξ. — Ἄγ. Βλ. λ. 97.
ἀντιστιχοργέω -ῶ. Μιχ. Περό.
ἀντιστοιχίσις, ἦ (σελίδων δύο ἐν τῇ
 τυπογραφικῇ πρὸς ἀλλήλας.) Σκαρλ. λ. 56
 ἐν ἐρμηνείᾳ λέξεως registre. — Καὶ ἐν γε-
 νικωτέρᾳ σημασίᾳ ἡ λέξις εὐχρηστος.
ἀντιστοιχίως. Ν. Κοντ. λ. 89. — Ἄκρ.
 13 Νο. 93. — Ἔστ. ἐφ. 24 Ἰαν. 98.

ἀντιστόλαρχος, ὁ. Σγ. Λεβ. λ. 61.
ἀντιστομακακικόν φάρμακον, τὸ Ἴταλ.
 antiscorbutico. Κ. Βαρβ. λ. 92.
ἀντιστομαχός, ὁ. Ἄδ. Κορ.
ἀντιστραβιστήριον, τό. χειρουργ. ὄργ.
 Γαλ. bachelie. Σγ. Λεβ. λ. 61.
ἀντιστρατιάρχης, ὁ. Γερμ. Feld-mar-
 schal. Θ. Παπάς. 49.
ἀντιστρατευτικά αἰσθήματα, τά. Bull
 Dog ἐν Ἄκρ. 11 Ἄπρ. 94.
ἀντιστρατημικός. Ἐπίμετρον εἰς τὴν ἐ-
 πίκρισι, κτλ. ἐκδ. ὑπὸ Ἠλ. Τανταλ. 47.
ἀντιστρατηγία, ἦ. Ἄλ. Σούτα. — Σπ.
 Βάσης 93.
ἀντιστρατιωτικός, 3. Ἄκρ. 16 Μαρτ.
 92 καὶ 4 Σεπτ. 94.
ἀντιστρεπτικός, 3. Δ. Θεορ. 90.
ἀντιστρεπτικοκοκκικός ὀδός, ὁ. Ἄκρ.
 5 Ἄπρ. 95. — Ἔστ. ἐφ. 17 Μαΐου 97. —
 Πρβλ. ἀντιστρεπτόκοκκος.
ἀντιστρεπτοκοκκίση, ἦ. Παλιγ. 31
 Μαρτ. 95.
ἀντιστρεπτόκοκκος ὄρρος ὁ τοῦ Μάρ-
 μορεκ, ὁ κατὰ τὸ ἐρυσίπτελος καὶ τοῦ ἐπι-
 λοχίου πυρετοῦ. Ἄστου 4 Μαρτ. 96.
ἀντισυναλλάξω, νὰ ἀντισυναλλάξῃ. Ἄκρ.
 2 Ἰουν. 98.
ἀντισυναφανέω -ῶ. Ν. Θεοτ.
ἀντισυναλλητήριον, τό. Ἄκρ. 23 Δεκ.
 93 καὶ 25 Αὐγ. καὶ 21 Σεπτ. 96.
ἀντισυναλλητικῆ ἐνέργεια στρατιωτικῶν
 ἀποσπασμάτων ἐν τῇ καταδιώξει ληστών.
 Ἄκρ. 16 Ἰουν. 94.
ἀντισυμβατικοί, οἱ ὄντες ἐναντίοι συμ-
 βάσεως τινος «Ἐφ.» 8 Μαΐου 95.
ἀντισυμβαδικός, 3. Παλιγ. 3 Μαΐου 93.
 = ἀντισυμβολικῆ, ἦ ὄν. βιβλίου τοῦ J.
 H. Voss.
ἀντισυμμαχικός, 3. (ἄσμα ἐν Γαλλίᾳ.)
 Ἄστου 30 Σεπτ. 96.
ἀντισυμμετρία, ἦ Γ. Χ. Ζαλοκ. 52.
ἀντισυμπίσειον, τό κατ' ἄλλου προτέρου
 γινόμενον διὰ πολιτικῶς λόγου, καθὼς αἱ
 ἀντιδιαδηλώσεις. «Ἐφ.» 28 Αὐγ. 85.
ἀντισυνάθροισις, ἦ. Ἄκρ. 8 Ἰουλ. 89.
ἀντισυναλλαγή, ἦ. εὐπουργοὶ ἀντισυναλ-
 λαγῆς. » Πρωτὰ 15 Σεπτ. 98. — Ἰδε τὸ ἕξης.
ἀντισυναλλαγίας, ὁ ὑπουργὸς μὴ συναλ-
 λαττόμενος μετὰ βουλευτῶν καὶ μὴ παρέ-
 χων αὐτοῖς ὠφελήματα, ἵνα τοὺς ἔχη ὁμο-
 ψῆφος. Ἄλφ. ἐν Ἄκρ. 24 Ἰαν. 94.
ἀντισυναλλαγματικῆ, ἦ. Ἐγκυκλ. λ.
ἀντισυναλλακτικός, 3. (ἄνδρες πολι-
 τικῆ. πρόγραμμα, ἀρχαί. μεταρρυθμίσεις.).

